

In the evening the grey
 On the Capentze bouw
 full of women
 On the banks of Amstel
 A chris
 Schiedamsche Kerk



Hanneke Eggels

Nieuwsbrief Hanneke Eggels – mei 2018

Wat deed mei 1968 met mij?

Retirer pour mieux souter. Pleidooi voor een kamer van jezelf.

Weg van de sociale media, delete, verboden toegang, rust, retraite, niet storen, stiltecoupé - De behoefte aan ruimte voor je zelf komt niet bepaald uit de lucht vallen. Het is des mensen! Zo was het altijd al, ooit was bijvoorbeeld een Heerensociëteit een weldaad van onaangepastheid, roken, drinken en zwetsend elkaar de bal toespelen met baantjes, gedichtenvoordracht, snooker en andere gunsten. Deze ‘Groote Sociëteit’ overleeft de tand des tijds en laat geen vrouwen toe.



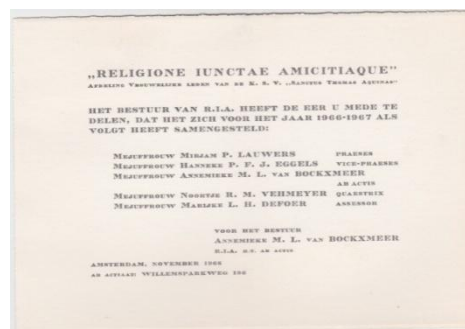
Dat was in mei **1968** wel anders.

(Foto 28-10- 1966 Diner na de bestuursinstallatie Vrouwelijke studentenvereniging ‘Religione Iunctae Amicitiaque’ (RIA). Chalet Suisse Amsterdam)

Twee jaar daarvoor nog- in 1966 - moesten wij als bestuur met hooivorken en advocaten ons Vrouwenhuis MSK op de Willemsparkweg tegen verkoop door gretige mannenhanden verdedigen. Onze eer en zelfstandigheid werd bedreigd! We moesten en zouden van de heren naar een ‘naaikamertje’ op de Herengracht lekker samen met de Mannen.

ManVrouwMaatschappij was de vooruitstrevende tijdgeest.

De reuring haalde **Dagblad De Tijd** die op 2 oktober 1966 schreef: ‘Crisis in Thomas door oppositie van conservatieven’...De plannen omvatten een nauw samengaan met de zustersvereniging RIA en een structuur van de nieuwe sociëteit waarin de klemtoon zou komen te liggen op ‘gemengde’ activiteiten. Er zou geen plaats meer zijn voor een aparte ‘mannenbar’ alleen toegankelijk voor mannelijke leden. Ook van de kant van de meisjesvereniging RIA is er verzet tegen de plannen”.



Jazeker, Wij wilden natuurlijk ons Vrouwenhuis MSK behouden!
(Foto 1966 in de keuken van ons vrouwenhuis)



Vergeefs

Het was vechten tegen de BIERkaai, want in **1968** moesten we als ‘conservatieve’ oudbestuursleden (sommigen handenwringend) toezien hoe ons Vrouwenhuis toch verkocht werd. De vrouwelijke identiteit ontwikkelde zich toch wel in op een zolder waar onze eer zou worden neergeveild in een progressieve fusie naar een *gemengde* studentenvereniging op Herengracht ’88.

1968 was het al *Man Vrouw Maatschappij*, *Dolle Mina* en*Vrouwenhuizen* wat de klok sloeg. De vrouw moest geëmancipeerd, links en progressief. Allemaal waar en dat kon alleen maar in een zo’n vrouwenhuis....zo’n Vrouwensociëteit (what’s in a name) als wij twee jaar eerder met hooivorken als ‘conservatieven’ tegen indringers verdedigd hadden dus.

Nou, toen raakte ik van het brede pad af ver van de rookwolken van de hokjesgeest van Provo om mijn horizon te gaan verruimen en onafhankelijk te worden! Als student aan de UvA ondervond ik toen aan den lijve de betrekkelijkheid van dogma’s, formats als *Provo* en etiketten als *ManVrouwMaatschappij*-feminisme, conservatisme en christendom.

À propos, waarom wil je eigenlijk een kamer voor je zelf?

Er zijn een heel wat ingrediënten voor een innovatieve cultuur. Meestal gaat het dan om een werkomgeving die mensen bemoedigt om creatief te denken en die faciliteert om creatieve ideeën toe te passen, zodat die innovaties worden. Innovatieve oplossingen zijn het resultaat van toegepaste creatieve ideeën. Een van de sleutels voor georganiseerde innovatie is samenwerking. Grootse ideeën zijn zelden het exclusieve werk van een solist, een eenzame maar briljante wetenschapper opgesloten in een laboratorium. Creatieven hebben plekken nodig waar zij elkaar kunnen ontmoeten om over hun ideeën te praten,

Tegelijkertijd moet er ruimte en gelegenheid zijn om in isolement te kunnen nadenken, te schrijven zonder gestoord te worden door collega’s. In stilte dus, in retraite, in je werkkamer, atelier, bibliotheek. Verboden toegang, niet storen! Geen inbreuk op je privacy met social media. De hei op, een kamer voor jezelf of alleen maar eventjes een stiltecoupé

Of in een kasteel

De esprit van de achttiende eeuwse schrijfster *Belle van Zuylen* spreekt ook nu nog vrouwen met een onafhankelijke geest aan. Haar positie als ontwikkelde vrouw die de Verlichtingsideeën tot haar gedachtengoed maakte, bracht haar perikelen die feministisch aandoen. Haar veelzijdige geestelijke ontwikkeling werd gestimuleerd door de Renaissance-idealisme van de homo-universalis. Zij had met Slot Zuylen - om het eufemistisch en anachronistisch uit te drukken- ‘A room of one’s own’ – naar Virginia Woolf een kasteel/kamer voor haarzelf -, om haar schrijverschap te ontwikkelen.



Over Belle van Zuylen schreef ik een blog:

http://www.belle-van-zuylen.eu/?page_id=3621

Belle van Zuylen in: *Lettre à C. de Sandoz*. Rollin, 26 Avril 1800.
“Je suis quelque fois comme un port, un marché, où il part des idées”.

Schreef zij: want stilte deed haar pen vloeien.

Nieuws: Een vooruitblik

450 jaar De Tachtigjarige oorlog - Een brief aan Oranje

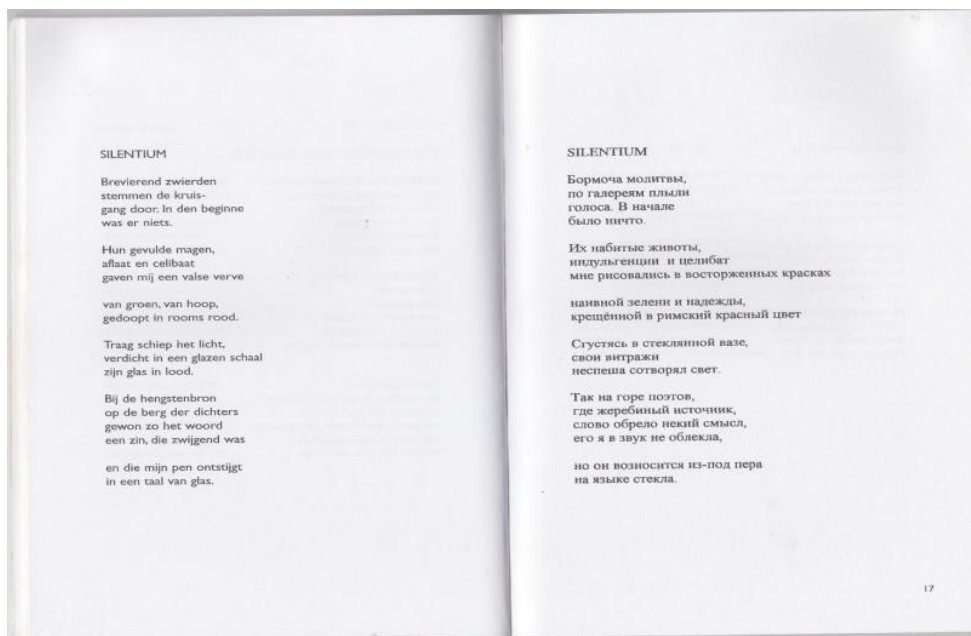
In oktober opent het Rijksmuseum een tentoonstelling over 450 jaar De Tachtigjarige

oorlog. Lees in juni op www.DutchRevolt.edu van de *Universiteit Leiden* mijn artikel ‘Een brief aan de Prins’ over de brief die mijn voorvader Kapitein Johan Eggels aan Prins Maurits stuurde, omdat zijn garnizoen vanwege de ‘verscheidene doortochten van de prince van Brandenburg met een tekort aan ‘buskruit ende lonten’ kwam te zitten ten tijde van het Twaalfjarig Bestand in 1619.

<http://www.mdnl.nl/mdnl/?column=450-jaar-tachtigjarige-oorlog>

Hanneke Eggels: Silentium

Gepubliceerd in het Nederlands en Russisch in ‘MIR’ Cour de Culture 2003, p. 17. ISBN 9789081524933. €17,95. Te bestellen via Bol.com.



Stilte ...

maar dan toch een

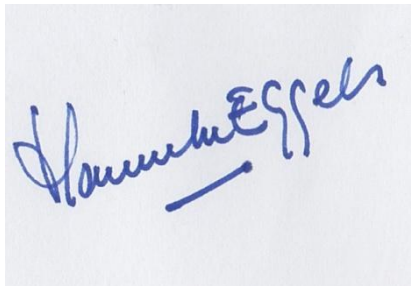
radiogesprek van een uur voor Amsterdamfm....over Nobelprijzen Literatuur en
onafhankelijk dichterschap. Beluister

<http://www.amsterdamfm.nl/dichteres-hanneke-eggels-bij-paperback-radio/>

Foto: Radiostudio in het Tropenmuseum Amsterdamfm



Retraite om uiteindelijk verder te springen. Een vooruitblik door een sprong in het verleden:



Hammkeggers